

2005. június 23., csütörtök

P6_TA(2005)0247

Közösségi Határcódex *I**

Az Európai Parlament jogalkotási állásfoglalása a személyek határátlépésére irányadó szabályok Közösségi Kódexének létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2004)0391 – C6-0080/2004 – 2004/0127(COD))

(Együtdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett bizottsági javaslatra (COM(2004)0391) ⁽¹⁾,
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikke (2) és a 62. cikke (1) bekezdésére és (2) bekezdésének a) pontjára, amelyek alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0080/2004),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság véleményre (A6-0188/2005),
- A. tekintettel a Tanácsnak az Európai Parlament 2005. június 22-i ülésén az Elnökség által kifejezett azon szándékára, hogy az Európai Parlament állásponttervezetében szereplő összes módosítást elfogadja, (A6-0188(2005))
- B. tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlament 2005. június 22-i ülésén kifejezett azon szándékára, hogy az Európai Parlament állásponttervezetében szereplő összes módosítást elfogadja, (A6-0188(2005))
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet ismét a Parlament elé, ha lényegesen módosítani kívánja a javaslatot, vagy ha a helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

P6_TC1-COD(2004)0127

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2005. június 23-án került elfogadásra a személyek határátlépésére irányadó szabályok Közösségi Kódexének (Schengeni Határellenőrzési Kódex) létrehozásáról szóló .../2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 62. cikke 1. és 2. a) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A Szerződés 62. cikkének 1. pontja alapján az olyan intézkedések elfogadása, amelyek célja annak biztosítása, hogy a személyeket a belső határok átlépésekor ne ellenőrizzék, az Unió azon célkitűzésének részét képezi, hogy a Szerződés 14. cikkében meghatározottaknak megfelelően olyan, belső határok nélküli térséget hozzon létre, amelyben biztosított a személyek szabad mozgása.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2005. június 23-i álláspontja.

2005. június 23., csütörtök

- (2) A Szerződés 61. cikkének megfelelően egy olyan térség létrehozását, amelyben a személyek szabadon mozoghatnak, egyéb intézkedéseknek kellene kísérnie. A Szerződés 62. cikkének 2. pontja által meghatározott, a külső határok átlépésére vonatkozó közös politika ilyen intézkedés.
- (3) A belső határok személyek által történő átlépésére és a külső határokon történő határellenőrzésre vonatkozó közös intézkedések elfogadásának tükröznie kell az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokat, és különösen a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény⁽¹⁾ vonatkozó rendelkezéseit és a Közös Kézikönyvet⁽²⁾.
- (4) A külső határokon történő határellenőrzés tekintetében „egy közös kódex” létrehozása – főleg a közösségi vívmányok konszolidációja és fejlődése révén – a külső határok rendszeti igazgatására vonatkozó közös politika egyik alapvető összetevője, „Az Európai Unió tagállamai külső határainak integrált irányítása felé” című, 2002. május 7-i bizottsági közleményben meghatározottak szerint. Ezt a célkitűzést tartalmazza „Az Európai Unió tagállamai külső határainak igazgatására vonatkozó terv”, amelyet a Tanács 2002. június 13-án jóváhagyott, és amelyet az Európai Tanács 2002. június 21–22-i sevillai, illetve 2003. június 19–20-i thesszaloniki ülése támogatott.
- (5) A személyek határátlépésére vonatkozó közös szabályok meghatározása nem kérdőjelezi meg, és nem érinti az uniós polgárok és családtagjaik, valamint harmadik országok azon állampolgárai és családtagjaik szabad mozgáshoz való jogát, akik az egyrészt a Közösség és tagállamai, másrészt az említett országok között létrejött megállapodások értelmében az uniós polgárokéval azonos, szabad mozgáshoz való joggal rendelkeznek.
- (6) A határellenőrzés végrehajtása nem csupán azoknak a tagállamoknak az érdeke, amelyek külső határainál azt elvégzik, hanem valamennyi olyan tagállamé, amely belső határain megszüntette a határellenőrzést. A határellenőrzésnek elő kell segítenie az illegális bevándorlás és az emberkereskedelem elleni küzdelmet, és meg kell előznie a tagállamok belső biztonságát, közrendjét, közegészségügyét és nemzetközi kapcsolatait fenyegető veszélyeket.
- (7) A határforgalom-ellenőrzéseket az emberi méltóság teljes mértékű tiszteletben tartásával kell végezni. A határellenőrzést szakszerűen és tiszteletteljes módon kell végezni, és annak arányban kell állnia a megvalósítandó célkitűzésekkel.
- (8) A határellenőrzés nemcsak a határátkelőhelyeken történő, személyekre vonatkozó ellenőrzéseket és a határátkelőhelyek közötti határőrizetet foglalja magában, hanem a belső biztonsággal kapcsolatos kockázatok, valamint a külső határok biztonságával kapcsolatos lehetséges veszélyek elemzését is. Ezért meg kell állapítani a határátkelőhelyeken történő ellenőrzésekre és a határőrizetre irányadó feltételeket, kritériumokat és részletes szabályokat.
- (9) A határátkelőhelyeken való túl hosszú várakozás elkerülése érdekében rendelkezést kell hozni a külső határokon történő ellenőrzések könnyítésére rendkívüli és előre nem látható körülmények esetén. A harmadik országbeli állampolgárok okmányainak rendszeres bélyegzése a határforgalom-ellenőrzések könnyítése esetén is kötelező. A bélyegzés lehetővé teszi a határátlépés időpontjának és helyének kizáró megállapítását, anélkül, hogy minden esetben megvizsgálják, hogy az úti okmányok ellenőrzésére vonatkozó valamennyi szükséges intézkedés megtörtént-e.
- (10) Ahol ezt a körülmények lehetővé teszik, a szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyek várakozási idejének csökkentése érdekében, valamennyi tagállamban egységes jelekkel ellátott külön sávokat kell biztosítani a határátkelőhelyeken. Külön sávokat kell biztosítani a nemzetközi repülőtereken. Amennyiben célszerű és a helyi körülmények is megengedik, a tagállamoknak mérlegelniük kell külön sávok biztosítását a tengeri és a szárazföldi határátkelőhelyeken.
- (11) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a külső határokon folytatott ellenőrzési eljárások ne képezzenek jelentősebb akadályt a kereskedelem, valamint a társadalmi és kulturális csere tekintetében. E célból megfelelő számú személyzetet és erőforrásokat kell rendelkezésre bocsátaniuk.

⁽¹⁾ HL L 239., 2000.9.22., 19. o. A legutóbb az 1160/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 191., 2005.7.22., 18. o.) módosított egyezmény.

⁽²⁾ HL C 313., 2002.12.16., 97. o. A legutóbb a 2133/2004/EK tanácsi rendelettel (HL L 369., 2004.12.16., 5. o.) módosított Közös Kézikönyv.

2005. június 23., csütörtök

- (12) A tagállamoknak, nemzeti joguknak megfelelően, ki kell jelölniük a határ-ellenőrzési feladatokért felelős nemzeti szolgálatot vagy szolgálatokat. Amennyiben egynél több szolgálat felelős ugyanabban a tagállamban, közöttük szoros és állandó együttműködésnek kell lenni.
- (13) A tagállamok közötti, a határellenőrzéssel kapcsolatos operatív együttműködést és segítségnyújtást a 2007/2004/EK rendelettel⁽¹⁾ létrehozott, az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség irányítja és koordinálja.
- (14) Ez a rendelet nem sérti az általános rendőrségi hatáskörökben végzett ellenőrzéseket, valamint a bel-földi repülőjáratok esetében végzett ellenőrzésekkel azonos biztonsági személyellenőrzéseket, a tagállamok azon hatáskörét, hogy a Közösségen belüli légi járaton utazó személyek kézi- és feladott poggyászára, valamint a Közösségen belüli tengeri utazáson részt vevő személyek poggyászára alkalmazandó ellenőrzések és alakiságok megszüntetéséről szóló, 1991. december 19-i 3925/91/EGK tanácsi rendeletnek⁽²⁾ megfelelően rendkívüli poggyászellenőrzéseket végezzenek, az úti vagy személyazonossági okmányok magánál tartására vonatkozó nemzeti jogot, illetve azt az előírást, hogy a személyeknek értesíteniük kell a hatóságokat az érintett tagállam területén való jelenlétükről.
- (15) A tagállamoknak arra is lehetőséget kell biztosítani, hogy a közrendjüket vagy belső biztonságukat fenyegető komoly veszély esetén ideiglenesen újra bevezessék a határellenőrzést a belső határaikon. Az intézkedés kivételes jellegének és az arányosság elvének biztosítása érdekében meg kell állapítani az erre vonatkozó feltételeket és eljárásokat. A határellenőrzés belső határokon való ideiglenes újra bevezetésének alkalmazási körét és időtartamát ezen veszély elhárításához feltétlenül szükséges mértékre kell korlátozni.
- (16) Egy olyan térségben, ahol a személyek szabadon mozoghatnak, a belső határokon történő határellenőrzés visszaállításának kivételes esetnek kell maradnia. Kizárólag a határ átlépése miatt nem kell határellenőrzést végezni vagy alakiságokat bevezetni.
- (17) Rendelkezni kell olyan eljárásról, amely lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy kiigazítson egyes, a határellenőrzésre irányadó részletes gyakorlati szabályt. Az ilyen esetekben az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat⁽³⁾ szerint kell meghozni.
- (18) Rendelkezni kell továbbá olyan eljárásról, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy értesítsék a Bizottságot a határellenőrzésre irányadó egyéb részletes gyakorlati szabályt érintő változásokról.
- (19) Mivel e rendelet célja, nevezetesen a személyek határátlépésére alkalmazandó szabályok megalkotása, közvetlenül érinti a külső és belső határookra vonatkozó közösségi vívmányokat, és azt a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket.
- (20) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelemmel van különösen az Európai Unió alapjogi chartájára által elismert elvekre. E rendeletet a tagállamoknak a nemzetközi védelemre és a vizszakúldés tilalmára (*non-refoulement*) vonatkozó kötelezettségeire tekintettel kell alkalmazni.
- (21) A Szerződés 299. cikkétől eltérően, e rendelet Franciaországnak és Hollandiának csak az európai területeire alkalmazható. A rendelet nem érinti a Ceutában és Melillában alkalmazott, a Spanyol Királyságnak az 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezményhez történő csatlakozásáról szóló okmányban meghatározottak szerinti különleges intézkedéseket⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ A Tanács 2004. október 26-i 2007/2004/EK rendelete az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség felállításáról (HL L 349., 2004.11.25., 1. o.).

⁽²⁾ HL L 374., 1991.12.31., 4. o. A legutóbb az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽⁴⁾ HL L 239., 2000.9.22., 69. o.

2005. június 23., csütörtök

- (22) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt e rendelet elfogadásában, és a rendelet vagy annak alkalmazása rá nézve nem kötelező. Mivel ez a rendelet az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik része IV. címének rendelkezései szerinti schengeni vívmányokra épül, az említett jegyzőkönyv 5. cikkével összhangban Dánia e rendelet elfogadásának időpontját követő hat hónapon belül dönt arról, hogy nemzeti jogában végrehajtja-e azt.
- (23) Izland és Norvégia tekintetében e rendelet a schengeni vívmányok rendelkezéseinek továbbfejlesztése az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás⁽¹⁾ értelmében, amely az említett megállapodás alkalmazására vonatkozó egyes rendelkezésekről szóló, 1999. május 17-i 1999/437/EK tanácsi határozat⁽²⁾ 1. cikkének A. pontjában említett terület alá tartozik.
- (24) Meg kell állapodni arra vonatkozóan, hogy Izland és Norvégia képviselői részt vehessenek a Bizottságot végrehajtási hatáskörének gyakorlásában segítő bizottságok munkájában. A fent említett megállapodáshoz csatolt, az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, az Európai Bizottságot végrehajtási hatáskörének gyakorlásában segítő bizottságokról szóló levélváltás⁽³⁾ előrevetített egy ilyen jellegű megállapodást.
- (25) Svájcot illetően ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek a 2004/849/EK⁽⁴⁾ és a 2004/860/EK⁽⁵⁾ tanácsi határozatok 4. cikkeinek (1) bekezdéseivel összefüggésben – a 1999/437/EK határozat 1. cikkének A. pontjában említett terület hatálya alá tartoznak.
- (26) Meg kell állapodni arra vonatkozóan, hogy Svájc képviselői részt vehessenek a Bizottságot végrehajtási hatáskörének gyakorlásában segítő bizottságok munkájában. A fent említett megállapodáshoz csatolt, a Közösség és Svájc közötti levélváltás előrevetített egy ilyen jellegű megállapodást.
- (27) E rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztése, amelyekben az Egyesült Királyság nem vesz részt a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2000. május 29-i 2000/365/EK tanácsi határozatnak⁽⁶⁾ megfelelően. Az Egyesült Királyság ezért nem vesz részt e rendelet elfogadásában, és a rendelet vagy annak alkalmazása rá nézve nem kötelező.
- (28) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyeknek alkalmazásában Írország az Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2002. február 28-i 2002/192/EK tanácsi határozatnak⁽⁷⁾ megfelelően nem vesz részt. Írország ezért nem vesz részt a rendelet elfogadásában, és a rendelet vagy annak alkalmazása rá nézve nem kötelező.
- (29) E rendelet 1. cikkének első mondata, 5. cikke (4) bekezdésének a) pontja, a III. cím, a II. cím rendelkezései és azok mellékletei, amelyek a Schengeni Információs Rendszerre (SIS) vonatkoznak, a 2003-as csatlakozási okmány 3. cikkének (2) bekezdése szerinti, a schengeni vívmányokon alapuló, illetve azokkal egyéb módon összefüggő rendelkezéseknek minősülnek,

(1) HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

(2) HL L 176., 1999.7.10., 31. o.

(3) HL L 176., 1999.7.10., 53. o.

(4) A Tanács 2004. október 25-i 2004/849/EK határozata az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Unió nevében történő aláírásáról, valamint egyes rendelkezések ideiglenes alkalmazásáról (HL L 368., 2004.12.15., 26. o.).

(5) A Tanács 2004. október 25-i 2004/860/EK határozata az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő aláírásáról, valamint egyes rendelkezések ideiglenes alkalmazásáról (HL L 370., 2004.12.17., 78. o.).

(6) HL L 131., 2000.6.1., 43. o.

(7) HL L 64., 2002.3.7., 20. o.

2005. június 23., csütörtök

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és alapelvek

Ez a rendelet biztosítja az Európai Unió tagállamai közötti belső határokat átlépő személyek határellenőrzések alóli mentességét.

Ez a rendelet meghatározza az Európai Unió tagállamainak külső határait átlépő személyek ellenőrzésére irányadó szabályokat.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „belső határok”:
 - a) a tagállamok közös szárazföldi határai, beleértve az álló- vagy folyóvizeken áthaladó határokat is;
 - b) a tagállamok belső légi járatok indítására és fogadására szolgáló repülőterei;
 - c) a tagállamok tengeri, folyami és tavi kikötői, amelyek rendszeres kompjárat céljára szolgálnak;
2. „külső határok”: a tagállamok szárazföldi határai, beleértve az álló- vagy folyóvizeken áthaladó határokat, tengeri határokat és repülőtereket, folyami, tengeri és tavi kikötőket, amennyiben ezek nem belső határok;
3. „belső légi járat”: olyan, kizárólag a tagállamok területéről induló illetve oda érkező légi járat, amely harmadik ország területén nem szakítja meg az útját;
4. „rendszeres kompjárat”: a tagállamok területén található, ugyanazon két vagy több kikötő közötti bármely kompjárat, amely nem köt ki a tagállamok területén kívül, és amely utasokat és járműveket szállít nyilvános menetrend szerint;
5. „a szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyek”:
 - a) a Szerződés 17. cikkének (1) bekezdése szerinti uniós polgárok, valamint harmadik országok azon állampolgárai, akik a szabad mozgás jogát gyakorló valamely uniós polgár családtagjai, és akikre az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ alkalmazandó;
 - b) harmadik ország állampolgárai és családtagjaik állampolgárságtól függetlenül, akik az egyrészt a Közösség és tagállamai, másrészt az említett országok közötti megállapodások értelmében az uniós polgárokéval megegyező jogokat élveznek a szabad mozgás tekintetében;
6. „harmadik ország állampolgára”: bármely olyan személy, aki a Szerződés 17. cikkének (1) bekezdése szerinti nem uniós polgár, és akire e cikk 5. pontja nem vonatkozik;
7. „beutazási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt álló személyek”: harmadik ország olyan állampolgára, aki a Schengeni Egyezmény 96. cikkének megfelelően és az abban meghatározott célok érdekében a Schengeni Információs Rendszerben („SIS”) figyelmeztető jelzés hatálya alatt áll;
8. „határátkelőhely”: az illetékes hatóságok által a külső határok átlépése céljára engedélyezett átkelőhely;
9. „határellenőrzés”: a határon – e rendelet előírásainak megfelelően és annak alkalmazásában – végzett, a határforgalom-ellenőrzésből és határőrizetből álló tevékenység, kizárólag a határ átlépésére irányuló szándék vagy az átlépés esetén, minden más októl függetlenül;

(¹) HL L 158., 2004.4.30., 77. o.

2005. június 23., csütörtök

10. „határforgalom-ellenőrzés”: a határátkelőhelyeken végzett ellenőrzés annak megállapítására, hogy a személyek, beleértve az azok birtokában lévő közlekedési eszközök és tárgyak beléptethetőek-e a tagállamok területére, illetve elhagyhatják-e azt;
11. „határőrizet”: a határok őrizete a határátkelőhelyek között, valamint a határátkelőhelyeknek a hivatalos nyitvatartási időn túli őrizete, a határforgalom-ellenőrzés megkerülésének megakadályozása érdekében;
12. „elkülönített helyen történő ellenőrzés”: a megkezdett ellenőrzés folytatása, amelyet a valamennyi ellenőrzött személy ellenőrzésének helyétől elkülönített helyen végezhetnek;
13. „határőr”: olyan tisztviselő, akit a nemzeti joggal összhangban a határátkelőhelyen, az államhatáron vagy az államhatár közvetlen közelében teljesít szolgálatot, és aki e rendelettel és a nemzeti joggal összhangban határellenőrzési feladatokat végez;
14. „fuvarozó”: bármely természetes vagy jogi személy, aki hivatásszerűen foglalkozik személyszállítással;
15. „tartózkodási engedély”:
 - a) a tagállamok által a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendeletben⁽¹⁾ megállapított egységes formátum szerint kiadott valamennyi tartózkodási engedély;
 - b) a tagállamok által harmadik ország állampolgára számára kiadott minden olyan egyéb okmány, amely engedélyezi a területükön történő tartózkodást vagy az oda történő visszautazást, kivéve az a) pontban említett tartózkodási engedély iránti első kérelem vagy menedékjog iránti kérelem elbírálásának időtartamára kiadott engedélyeket;
16. „körutazást végző hajó”: olyan hajó, amellyel egy előre rögzített útiterv szerinti utazást tesznek, amely terv a különböző kikötőkben turisztikai tevékenységeket is tartalmazhat, és amelynek során alapvetően nem kerül sor utasok fel- és leszállására;
17. „sétahajózás”: sétahajó használata sportolási vagy turisztikai célból;
18. „part menti halászat”: a halászat olyan fajtája, melynek során a hajók naponta, vagy 36 órán belül vízszatérnek a tagállamok területén lévő kikötőbe, anélkül, hogy egy harmadik ország területén lévő kikötőbe befutnának;
19. „a közegészségügyi veszély”: bármely olyan betegség, amely az Egészségügyi Világszervezet Nemzetközi Egészségügyi Szabályzata szerint járvány lehetőségét rejti magában, valamint más fertőző betegségek vagy ragályos paraziták megbetegedések, ha a tagállamok állampolgáira vonatkozó védelmi rendelkezések hatálya alá tartoznak.

3. cikk*Alkalmazási kör*

Ezt a rendeletet a tagállamok belső vagy külső határait átlépő minden személyre alkalmazni kell, az alábbiak sérelme nélkül:

- a) a szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyek jogai;
- b) a menekültek és a nemzetközi védelmet kérők jogai, különösen a visszaküldési tilalom tekintetében.

⁽¹⁾ HL L 157., 2002.6.15., 1. o.

II. CÍM
KÜLSŐ HATÁROK

I. fejezet

A külső határok átlépése és a beutazási feltételek

4. cikk

A külső határok átlépése

(1) A külső határokat csak a határátkelőhelyeknél és azok hivatalos nyitvatartási ideje alatt lehet átlépni. A nyitvatartási időt egyértelműen fel kell tüntetni azokon a határátkelőhelyeken, amelyek nem napi 24 órában tartanak nyitva.

A tagállamok a 34. cikknek megfelelően értesítést küldenek a Bizottságnak határátkelőhelyeik listájáról.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, a külső határok határátkelőhelyeken és a hivatalos nyitvatartási időben történő átlépésére vonatkozó kötelezettséggel szemben kivételek engedélyezhetők:

- a) a sétahajózással és a part menti halászattal kapcsolatban;
- b) a partra szálló tengerészek esetében, akik a hajókikötőben vagy a környező településeken tartózkodnak;
- c) egyének vagy csoportok esetében, különleges igény alapján, feltéve, hogy rendelkeznek a nemzeti jogszabályokban előírt engedélyekkel, és ez nem ellentétes a tagállamok közrendjével vagy belső biztonságával kapcsolatos érdekekkel;
- d) egyének vagy csoportok esetében egy előre nem látható szükséghelyzet bekövetkezése esetén.

(3) A (2) bekezdésben előírt kivételek vagy a védelemre vonatkozó nemzetközi kötelezettségeik sérelme nélkül a tagállamok a nemzeti joguknak megfelelően szankciókat vezetnek be a külső határoknak a megnyitott határátkelőhelyeken kívüli vagy azok hivatalos nyitvatartási idején kívüli jogellenes átlépésére. E szankcióknak hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

5. cikk

Beutazási feltételek harmadik országok állampolgárai számára

(1) Hat hónapon belül három hónapot meg nem haladó tartózkodás esetén a harmadik országok állampolgáira a következő beutazási feltételek vonatkoznak:

- a) érvényes, a határ átlépésére jogosító úti okmánnyal vagy okmányokkal rendelkeznek;
- b) érvényes vízummal rendelkeznek, amennyiben az szükségés a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló, 2001. március 15-i 539/2001/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ értelmében, kivéve, ha érvényes tartózkodási engedéllyel rendelkeznek;
- c) igazolják a tervezett tartózkodás célját és körülményeit, és megfelelő anyagi fedezettel rendelkeznek mind a tervezett tartózkodás időtartamára, mind pedig a származási országba való visszatéréshez vagy egy olyan harmadik országba történő átutazáshoz, ahová őket biztosan beengedik, illetve képesek ezt a fedezetet jogszerűen biztosítani;
- d) nem állnak beutazási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt a SIS-ben;
- e) nem jelentenek veszélyt a tagállamok közrendjére, belső biztonságára, közegészségügyére vagy nemzetközi kapcsolataira, különösen nem állnak a tagállamok nemzeti adatbázisaiban szereplő ugyanezen okok miatt beutazási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt.

⁽¹⁾ HL L 81., 2001.3.21., 1. o. A legutóbb a 851/2005/EK rendelettel (HL L 141., 2005.6.4., 3. o.) módosított rendelet.

2005. június 23., csütörtök

(2) Az I. melléklet tartalmazza azon igazoló okmányok nem teljes körű felsorolását, amelyeket a határőr az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltételek teljesülésének ellenőrzése céljából harmadik országbeli állampolgároktól kérhet.

(3) A szükséges anyagi fedezetet a tartózkodás időtartamával és céljával összhangban, valamint az érintett tagállam vagy tagállamok szállás- és ellátási átlagköltségeinek a figyelembevételével kell megállapítani, kedvező árú szálláshelyet véve alapul, és azt a tartózkodás napjainak számával szorozva.

A tagállamok által meghatározott referenciaösszegekről a 34. cikknek megfelelően értesítést küldenek a Bizottságnak.

A szükséges anyagi fedezet megléte igazolható a harmadik országbeli állampolgár birtokában lévő készpénzzel, utazási csekkel és hitelkártyával. A szükséges anyagi fedezet megléte igazolható támogatói nyilatkozattal is, amennyiben a nemzeti jogszabályok rendelkeznek ilyen nyilatkozatról, valamint a nemzeti jogszabályok által meghatározott, a meghívótól származó kötelezettségvállalási nyilatkozattal is, amennyiben a harmadik országbeli állampolgár a meghívónál tartózkodik.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérően:

a) az (1) bekezdésben foglalt feltételeket nem teljesítő, de a tagállamok egyike által kiadott tartózkodási engedéllyel vagy visszautazásra jogosító vízummal – vagy, amennyiben szükséges, mindkettővel – rendelkező harmadik országbeli állampolgárok átutazás céljából be kell, hogy léphessenek a többi tagállam területére annak érdekében, hogy eljussanak annak a tagállamnak a területére, amely a tartózkodási engedélyt vagy visszautazásra jogosító vízumot kiadta, kivéve, ha beutazás vagy átutazás megtagadására vonatkozó figyelmeztető jelzés hatálya alatt állnak azon tagállam nemzeti adatbázisában, amelynek külső határát át kívánják lépni;

b) az (1) bekezdésben foglalt feltételeket – annak b) pontja kivételével – teljesítő és a határátkelőhelyen megjelenő harmadik országbeli állampolgárok beutazása engedélyezhető a tagállamok területeire, amennyiben a határon a vízumok, köztük az átutazó tengerészek számára kibocsátandó vízumok határon történő kiadásáról szóló, 2003. február 27-i 415/2003/EK tanácsi rendeletnek⁽¹⁾ megfelelően vízumot adnak ki számukra.

A határon kiadott vízumokról nyilvántartást kell vezetni.

Ha a vízum nem helyezhető el az okmányban, azt kivételesen az okmányba beillesztett külön lapra helyezik el. Ilyen esetben az érintett tagállam részéről el nem ismert úti okmány birtokosai részére a tagállamok által kiadott vízumok beillesztésére szolgáló űrlapok egységes formátumáról szóló, 2002. február 18-i 333/2002/EK tanácsi rendeletben⁽²⁾ megállapított, a vízumok beillesztésére szolgáló űrlapok egységes formátumát kell használni.

c) valamely tagállam – humanitárius okból, nemzeti érdekből vagy nemzetközi kötelezettségek következtében – engedélyezheti az (1) bekezdésben említett egy vagy több feltételt nem teljesítő, harmadik országbeli állampolgárok belépését saját területére. Ha a harmadik országbeli állampolgár az (1) bekezdés d) pontjában említett figyelmeztető jelzés hatálya alatt áll, a belépését engedélyező tagállamnak erről a többi tagállamot értesítenie kell.

II. fejezet

Külső határokon történő ellenőrzés és a beléptetés megtagadása

6. cikk

A határforgalom-ellenőrzések lefolytatása

(1) A határőrök a feladataik ellátása során kötelesek az emberi méltóságot teljes mértékben tiszteletben tartani.

A feladataik ellátása során hozott valamennyi intézkedésnek az ilyen intézkedésekkel elérni kívánt céllal arányosnak kell lennie.

(2) A határforgalom-ellenőrzések lefolytatása során a határőrök részéről tilos a személyek nem, faji vagy etnikai származás, vallás vagy világnézet, fogyatékoság, kor vagy szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetése.

⁽¹⁾ HL L 64., 2003.7.3., 1. o.

⁽²⁾ HL L 53., 2002.2.23., 4. o.

2005. június 23., csütörtök

7. cikk

A személyek ellenőrzése a határátkelőhelyeken

(1) A külső határok átlépését a határőrök ellenőrzik. Az ellenőrzéseket e fejezetnek megfelelően hajtják végre.

Az ellenőrzések a határt átlépő személy birtokában lévő szállítóeszközökre és tárgyakra is kiterjedhetnek. Valamennyi végrehajtott átvizsgálásra az érintett tagállam nemzeti jogszabályait kell alkalmazni.

(2) Minden személyt minimum-ellenőrzésnek kell alávetni annak érdekében, hogy a be- vagy felmutatott úti okmányok alapján személyazonosságát megállapítsák. A minimum-ellenőrzés a jogszerű birtokost határ-átlépésre jogosító okmányok gyors és egyszerű ellenőrzéséből áll – amennyiben célszerű, technikai eszközök segítségével és a megfelelő adatbázisban található, kizárólag a lopott, a jogellenesen használt, az elveszett vagy az érvénytelenített okmányokkal kapcsolatos információ felhasználásával – annak megállapítására, hogy azok érvényesek-e, illetve találhatóak-e rajtuk hamisításra utaló jelek.

A szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyek esetében az első albekezdésben említett minimum-ellenőrzés az alkalmazandó eljárás.

A szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyek minimum-ellenőrzése során azonban, szűrőpróbaszerűen a határőrök lekérdezhetnek adatokat nemzeti és európai adatbázisokból annak érdekében, hogy egy adott személy nem jelent-e valós, közvetlen és kellően komoly veszélyt a tagállamok belső biztonságára, közrendjére vagy nemzetközi kapcsolataira, illetve veszélyt a közegészségügyre.

A 2004/38/EK irányelvben megállapítottaknak megfelelően, az ilyen lekérdezés eredménye nem veszélyeztetheti a szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyeknek az érintett tagállam területére történő beutazási jogát.

(3) Harmadik országok állampolgárait be- és kiutazáskor alapos ellenőrzésnek kell alávetni.

- a) a beutazáskor végrehajtandó alapos ellenőrzések magukba foglalják az 5. cikk (1) bekezdésében megállapított, a beutazási feltételeknek, valamint adott esetben a tartózkodást és jövedelemszerző tevékenység folytatását engedélyező okmányoknak az ellenőrzését. Ez részletes vizsgálatot tartalmaz, amely kiterjed az alábbiakra:
- i. annak vizsgálata, hogy a harmadik ország állampolgára rendelkezik-e a határátlépéshez szükséges érvényes, még le nem járt okmánnyal és adott esetben a szükséges vízummal vagy tartózkodási engedéllyel;
 - ii. az úti okmány alapos átvizsgálása abból a szempontból, hogy találhatóak-e benne hamisításra utaló jelek;
 - iii. az érintett harmadik országbeli állampolgár úti okmányában szereplő beléptető és kiléptető bélyegzőlenyomatok megvizsgálása annak ellenőrzésére – a beléptetés és kiléptetés dátumának összevetésével –, hogy az érintett személy nem lépte-e túl a tagállamok területén engedélyezett tartózkodás maximális időtartamát;
 - iv. a harmadik országbeli állampolgár indulási és célországának, valamint a tervezett tartózkodás céljának vizsgálata, és szükség esetén a megfelelő igazoló okmányok ellenőrzése;
 - v. annak vizsgálata, hogy a harmadik országbeli állampolgár rendelkezik-e a tervezett tartózkodás időtartamának és céljának megfelelő, valamint a származási országba való visszatéréshez vagy egy olyan harmadik országba történő átutazáshoz, ahová őt biztosan beengedik, illetve képes ezt a fedezetet jogszerűen biztosítani;
 - vi. annak vizsgálata, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgár, a járműve és a birtokában lévő tárgyak nem jelentenek-e veszélyt valamely tagállam közrendjére, belső biztonságára, közegészségügyére vagy nemzetközi kapcsolataira. A vizsgálat a SIS-ben és a nemzeti adatállományokban tárolt, személyekre, és – amennyiben szükséges – tárgyakra vonatkozó adatoknak és figyelmeztető jelzéseknek, valamint a figyelmeztető jelzés esetén végrehajtandó intézkedésnek a közvetlen lekérdezését foglalja magában;

2005. június 23., csütörtök

- b) a kiutazáskor végrehajtandó alapos ellenőrzések a következőket foglalják magukban:
- i. annak vizsgálata, hogy a harmadik ország állampolgára rendelkezik-e a határátlépéshez szükséges érvényes okmánnyal;
 - ii. az úti okmány vizsgálata abból a szempontból, hogy találhatók-e rajta hamisításra utaló jelek;
 - iii. lehetőség szerint annak vizsgálata, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgár nem minősül-e valamely tagállam közrendjét, belső biztonságát, közegészségügyét vagy nemzetközi kapcsolatait veszélyeztető személynek.
- c) A b) pontban említett kiutazáskor végrehajtandó alapos ellenőrzések a következőket is magukban foglalhatják:
- i. annak vizsgálata, hogy az érintett személy rendelkezik-e érvényes vízummal, amennyiben az szükséges az 539/2001/EK rendelet értelmében, kivéve, ha érvényes tartózkodási engedéllyel rendelkezik;
 - ii. annak vizsgálata, hogy az érintett személy nem lépte-e túl a tagállamok területén engedélyezett tartózkodás maximális időtartamát;
 - iii. a SIS-ben és a nemzeti adatállományokban tárolt, a személyekre és tárgyakra vonatkozó figyelmeztető jelzések lekérdezése.

(4) Amennyiben a körülmények lehetővé teszik és a harmadik országbeli állampolgár ezt kéri, az ilyen alapos ellenőrzést a forgalomtól elkülönített helyen kell végezni.

(5) Az alapos, elkülönített helyen történő ellenőrzésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárokat tájékoztatni kell az ilyen ellenőrzés céljáról és eljárásáról.

Ezek az információk az Unió minden hivatalos nyelvén, és az érintett tagállammal szomszédos ország vagy országok nyelvén (nyelvein) rendelkezésre állnak, és tájékoztatnak arról, hogy a harmadik országbeli állampolgár kérheti az elkülönített helyen alapos ellenőrzést végző határőr nevének és szolgálati azonosítási számának, továbbá a határátkelőhely nevének és a határátlépés időpontjának megadását.

(6) A szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyeket a 2004/38/EK irányelvnek megfelelően ellenőrzik.

(7) A nyilvántartásba vételre kerülő információra irányadó részletes szabályokat a II. melléklet állapítja meg.

8. cikk

A határforgalom-ellenőrzés könnyítése

(1) A külső határokon végzett ellenőrzések rendkívüli és előre nem látott körülmények esetén könnyíthetők. Ilyen rendkívüli és előre nem látott körülményeknek kell tekinteni az olyan előre nem látható eseményeket, amelyek a forgalom olyan mértékű megnövekedéséhez vezetnek, hogy annak következtében a határátkelőhelyeken a várakozási idő túl hosszúvá válik, és már valamennyi személyzeti, létesítménybeli és szervezeti erőforrást kimerítettek.

(2) Amennyiben a határforgalom-ellenőrzéseknek az (1) bekezdés szerinti könnyítésére kerül sor, a belépő forgalom ellenőrzésének alapvetően elsőbbsége van a kilépő forgalom ellenőrzésével szemben.

Az ellenőrzések könnyítésére irányuló döntést a határátkelőhely szolgálatban lévő határőr vezetője hozza meg.

Az ellenőrzések könnyítését csak ideiglenes jelleggel lehet elrendelni, az elrendelést megalapozó körülményekhez kell igazítani, és fokozatosan kell bevezetni.

(3) A harmadik országbeli állampolgárok úti okmányait a határforgalom-ellenőrzések könnyítése esetén is mind belépéskor, mind kilépéskor – a 10. cikknek megfelelően – bélyegezni kell.

(4) Valamennyi tagállam évente egy alkalommal jelentést nyújt be e cikk alkalmazásáról az Európai Parlamentnek és a Bizottságnak.

2005. június 23., csütörtök

9. cikk

Külön sávok és a jelzőtáblákon szereplő információk

(1) A tagállamok külön sávokat biztosítanak, különösen a légi határátkelőhelyeken annak érdekében, hogy a személyek ellenőrzését a 7. cikknek megfelelően lehessen elvégezni. Az ilyen sávokat a III. mellékletben megállapított jelölésekkel ellátott jelzőtáblák segítségével kell megkülönböztetni.

A tagállamok külön sávokat biztosíthatnak tengeri és szárazföldi határátkelőhelyeiken, valamint a 20. cikket nem alkalmazó tagállamok közötti közös határaikon. Amennyiben a tagállamok külön sávokat biztosítanak e határokon, a III. mellékletben megállapított jelölésekkel ellátott jelzőtáblákat használják.

A tagállamok a határt átlépő személyek forgalmának optimális lebonyolítása érdekében gondoskodnak arról, hogy a sávok jelzéssel való ellátása egyértelmű legyen, azokban az esetekben is, amelyekben a különböző sávokra vonatkozó szabályok alkalmazását a (4) bekezdés alapján felfüggesztik.

(2) a) A szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyek jogosultak a III. melléklet A. részében található jelzőtáblával ellátott sáv használatára. Használhatják továbbá a III. melléklet B. részében található jelzőtáblával ellátott sávokat is.

b) Minden más személy a III. melléklet B. részében található jelzőtáblával ellátott sávot használja.

Az a) és b) pontban említett jelzőtáblákon szereplő jelzéseket azon a nyelven vagy nyelveken lehet feltüntetni, amelyet vagy amelyeket az egyes tagállamok megfelelőnek tartanak.

(3) A tengeri és szárazföldi határátkelőhelyeken a tagállamok a forgalmat különböző – személy- és tehergépjárművek és autóbuszok szerinti – sávokba terelhetik a III. melléklet C. részében szereplő jelzőtáblák használatával.

A tagállamok szükség szerint, a helyi körülményekre figyelemmel megváltoztathatják a jelzőtáblákon feltüntetett jelzéseket.

(4) Valamely határátkelőhelyeken a forgalom átmeneti egyenetlen eloszlása esetén az illetékes hatóságok a forgalom egyenetlenségének megszüntetéséhez szükséges időre felfüggeszthetik a különböző sávok alkalmazására vonatkozó szabályokat.

(5) A már meglévő jelzőtáblákat 2009. május 31-ig kell az (1), (2) és (3) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően átalakítani. Amennyiben a tagállamok az említett időpont előtt cserélik le a jelenlegi jelzőtáblákat vagy újakat állítanak fel, figyelembe kell venniük az említett bekezdésekben előírt jelzéseket.

10. cikk

Harmadik országbeli állampolgárok úti okmányainak bélyegzése

(1) A harmadik országbeli állampolgárok úti okmányait mind a belépéskor, mind pedig a kilépéskor rendszeresen bélyegezni kell. Belépéskor, illetve kilépéskor különösen a következő okmányokat kell bélyegzőlenyomattal ellátni:

- a) érvényes vízumot tartalmazó okmányok, amelyek a harmadik országbeli állampolgárokat határátlépésre jogosítják fel;
- b) harmadik ország olyan állampolgárainak határátlépésre jogosító okmányai, akik valamely tagállam határán kiadott vízummal rendelkeznek;
- c) harmadik ország azon állampolgárainak a határátlépésre jogosító okmányai, akikre nem vonatkozik vízumkötelezettség.

(2) Harmadik országok azon állampolgárainak esetében, akik az Unió egy olyan állampolgárának családtagjai, akire a 2004/38/EK irányelv alkalmazandó, de akik nem rendelkeznek az említett irányelv 10. cikke által előírt tartózkodási kártyával, az úti okmányokat belépéskor vagy kilépéskor bélyegzőlenyomattal kell ellátni.

Harmadik országok azon állampolgárainak esetében, akik olyan harmadik országbeli állampolgárok családtagjai, akik rendelkeznek a szabad mozgás közösségi jogával, de ők maguk nem rendelkeznek a 2004/38/EK irányelv 10. cikke által előírt tartózkodási kártyával, az úti okmányokat belépéskor vagy kilépéskor bélyegzőlenyomattal kell ellátni.

2005. június 23., csütörtök

- (3) Belépéskor vagy kilépéskor nem kell bélyegzőlenyomattal ellátni a következő okmányokat:
- államfők, valamint magas rangú személyek úti okmányai, akiknek az érkezését hivatalosan, diplomáciai úton előre bejelentették;
 - légijármű-vezetői szakszolgálati engedélyek és a légiutas-kísérői szakszolgálati engedélyek;
 - a valamely tagállamban a hajójukkal felkeresett kikötő területén tartózkodó tengerészek úti okmányai, kizárólag, amíg hajójuk a kikötőben tartózkodik;
 - a körutazást végző hajó azon személyzetének és utasainak úti okmányai, akikre nem vonatkozik a VI. melléklet 3.2.3. pontja szerinti határforgalom-ellenőrzés.
 - Andorra, Monaco és San Marino állampolgárainak határátlépésre jogosító okmányai.

Harmadik ország állampolgárának kérésére kivételesen el lehet tekinteni a be- vagy kiléptető bélyegző alkalmazásától, ha a bélyegzőlenyomat az érintettnek súlyos hátrányt okozna. Ebben az esetben a be- és kiutazást külön lapon, a személy nevének és útlevéle számának megjelölésével kell rögzíteni. Ezt a lapot a harmadik országbeli állampolgár megkapja.

- (4) A bélyegzőlenyomatok elhelyezésére vonatkozó gyakorlati szabályokat a IV. melléklet tartalmazza.
- (5) A harmadik országbeli állampolgárokat lehetőség szerint tájékoztatják arról, hogy a határőrök kötelesek úti okmányaikat mind belépéskor, mind kilépéskor bélyegezni, akkor is, ha az ellenőrzéseket – a 8. cikknek megfelelően – könnyítették.
- (6) A Bizottság 2008 végéig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az úti okmányok bélyegzéséről szóló rendelkezések működéséről.

11. cikk*A tartózkodás időtartamára vonatkozó feltételeknek való megfelelés vélelme*

- (1) Amennyiben a harmadik országbeli állampolgárok úti okmányaiban nem szerepel a beléptető bélyegző lenyomata, az illetékes nemzeti hatóságok vélelmezhetik, hogy az úti okmány birtokosa nem, vagy már nem felel meg az adott tagállamban való tartózkodás időtartamára vonatkozó feltételeknek.
- (2) Az (1) bekezdésben említett vélelem megdönthető, amennyiben a harmadik országbeli állampolgár ezt hitelt érdemlő módon – például utazási jegy vagy a tagállamok területén kívül való tartózkodásának bizonyítására alkalmas eszköz útján – úgy bizonyítja, hogy a rövid tartózkodás időtartamára vonatkozó feltételek betartása megállapítható.

Ilyen esetben:

- amennyiben a harmadik országbeli állampolgár a schengeni vívmányokat teljes egészében alkalmazó tagállamok valamelyikének területén tartózkodik, az illetékes hatóságok a nemzeti joggal és gyakorlattal összhangban úti okmányában bejegyzik, hogy mely időpontban és hol lépte át e tagállamok valamelyikének külső határát;
- amennyiben a harmadik országbeli állampolgár olyan tagállam területén tartózkodik, amelyre vonatkozóan nem került sor a 2003-as csatlakozási okmány 3. cikkének (2) bekezdésében említett határozat meghozatalára, az illetékes hatóságok a nemzeti joggal és gyakorlattal összhangban úti okmányában bejegyzik, hogy mely időpontban és hol lépte át e tagállam külső határát.

Az a) és b) pontban említett bejegyzéseken túl az érintett harmadik országbeli állampolgár részére a VIII. mellékletben foglalt formanyomtatvány állítható ki.

A tagállamok az e cikkben említett bejegyzésekre vonatkozó nemzeti gyakorlataikat illetően tájékoztatják egymást, a Bizottságot és a Tanács Főtitkárságát.

- (3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett vélelem megdöntése sikertelen, a harmadik országbeli állampolgárt az illetékes hatóságok kiutasíthatják az érintett tagállam területéről.

2005. június 23., csütörtök

12. cikk

Határőrizet

(1) A határőrizet fő célja a jogellenes határátlépések megakadályozása, a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem, valamint a határt illegálisan átlépő személyek elleni intézkedések meghozatala.

(2) A határőrök a határőrizet ellátására álló vagy mozgó egységeket alkalmaznak.

Ezt az őrizetet oly módon kell végrehajtani, hogy az megakadályozza a személyeket a határátkelőhelyeken történő ellenőrzés megkerülésében és visszatartsa őket ettől.

(3) A határátkelőhelyek közötti őrizetet a fennálló vagy várható kockázatoknak és veszélyeknek megfelelő létszámban és módszerekkel szolgálatot teljesítő határőrök végzik. Az őrizet végrehajtásának időszakát gyakran és váratlanul kell változtatni, hogy jogellenes határátlépés esetén állandó jelleggel fennálljon a tetten érés kockázata.

(4) Az őrizetet álló és mozgó egységek hajtják végre, akik feladataikat járőrözéssel, illetve az ismert vagy valószínűsített kockázatot jelentő helyen elhelyezkedve látják el azzal a céllal, hogy a határt jogellenesen átlépőket elfogják. A határőrizet technikai, azon belül elektronikai eszközök alkalmazásával is végrehajtható.

(5) A határőrizetre irányadó további szabályokat a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet elfogadni.

13. cikk

A beléptetés megtagadása

(1) Meg kell tagadni annak a harmadik országbeli állampolgárnak a tagállamok területére történő beléptetését, aki nem teljesíti az 5. cikk (1) bekezdésében megállapított valamennyi feltételt, és nem tartozik az 5. cikk (4) bekezdésében említett személyek közé. Ez nem érinti a menedékjogra és a nemzetközi védelemre, illetve a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumok kiadására vonatkozó különös rendelkezések alkalmazását.

(2) A beléptetés megtagadására csak megindokolt döntés alapján kerülhet sor, a megtagadás indokainak pontos megjelölésével. A döntést a nemzeti jog által felhatalmazott hatóság hozza meg. A döntés azonnal végrehajtható.

A beléptetés megtagadásáról szóló, pontosan megindokolt, megalapozott döntését az V. melléklet B. részében megállapított formanyomtatványon kell közölni, amelyet a nemzeti jog által a beléptetés megtagadására felhatalmazott nemzeti hatóság tölt ki. A kitöltött formanyomtatványt át kell adni az érintett harmadik országbeli állampolgárnak, aki e formanyomtatványon igazolja a beléptetés megtagadására vonatkozó döntés kézhezvételét.

(3) Azon személyek, akiknek a beléptetését megtagadták, jogorvoslattal élhetnek. A jogorvoslati eljárást a nemzeti jognak megfelelően kell lefolytatni. A harmadik országbeli állampolgár részére írásban rendelkezésére kell bocsátani azon kapcsolattartó helyek listáját, ahol információval tudnak szolgálni a nemzeti joggal összhangban a nevében eljárni jogosult képviselőkről.

A jogorvoslati kérelem benyújtásának nincs halasztó hatálya a beléptetés megtagadására vonatkozó döntés végrehajtására.

Amennyiben a jogorvoslati eljárás eredménye szerint a beléptetés megtagadására vonatkozó döntés megalapozatlan volt, a nemzeti jognak megfelelően nyújtott bármely kártérítés sérelme nélkül, az érintett harmadik országbeli állampolgár jogosult a beléptetést megtagadó tagállam által érvénytelenített beléptető bélyegzőleNyomat, valamint egyéb érvénytelenítések pótlására és a megtett bejegyzések törlésére.

(4) A határőröknek biztosítaniuk kell, hogy az a harmadik országbeli állampolgár, akinek a beléptetését megtagadták, nem lép be az érintett tagállam területére.

2005. június 23., csütörtök

(5) A tagállamok statisztikát készítenek azon személyek számáról, akiknek a beléptetését megtagadták, a megtagadás okairól, az érintett személyek állampolgárságáról és a határ típusáról (szárazföldi, légi vagy tengeri), amelynél a beléptetést megtagadták. A tagállamok e statisztikákat évente egy alkalommal továbbítják a Bizottságnak. A Bizottság a tagállamok által benyújtott statisztikákat összesített formában két évente közzéteszi.

(6) A beléptetés megtagadására irányadó részletes szabályokat az V. melléklet A. része tartalmazza.

III. fejezet

A határellenőrzéshez alkalmazott személyi állomány és eszközök,
valamint a tagállamok közötti együttműködés

14. cikk

A határellenőrzéshez alkalmazott személyi állomány és eszközök

A tagállamok megfelelő létszámú személyi állományt és elegendő számú eszközt alkalmaznak, hogy a külső határokon történő ellenőrzéseket – a 6–13. cikknek megfelelően – oly módon hajtsák végre, amely hatékony, egységes és magas szintű ellenőrzést biztosít.

15. cikk

A határellenőrzések végrehajtása

(1) Az e rendelet 6–13. cikkében meghatározott határellenőrzést a határőrök e rendelet rendelkezéseivel és a nemzeti joggal összhangban végzik el.

E határellenőrzés elvégzése nem érinti a nemzeti jog által a határőrök számára biztosított és e rendelet hatályán kívül eső, büntetőeljárás megindítására vonatkozó jogkört.

A tagállamok biztosítják, hogy a határőrök szakképzett és megfelelően kiképzett szakemberek. A tagállamok a határőröket – különösen a feladataik elvégzéséhez szükséges – nyelvek tanulására ösztönzik.

(2) A tagállamok a 34. cikknek megfelelően megküldik a Bizottságnak a nemzeti joguk alapján a határellenőrzésért felelős nemzeti szolgálatok jegyzékét.

(3) Az eredményes határellenőrzés érdekében a tagállamok szoros, állandó együttműködést biztosítanak a határellenőrzésért felelős nemzeti szolgálatok között.

16. cikk

A tagállamok közötti együttműködés

(1) A tagállamok segítséget nyújtanak egymásnak, és állandó, szoros együttműködést tartanak fenn a határellenőrzés eredményes végrehajtása céljából, e rendelet 6–15. cikkével összhangban. A tagállamok minden ehhez szükséges információcserét elvégeznek.

(2) A tagállamok közötti, a külső határok ellenőrzésével kapcsolatos operatív együttműködést a 2007/2004/EK rendelettel létrehozott, A Tagállamok Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség (a továbbiakban: ügynökség) koordinálja.

(3) Az ügynökség hatáskörének sérelme nélkül a tagállamok operatív szinten továbbra is együttműködhetnek a külső határokon a többi tagállammal és/vagy harmadik országokkal, beleértve az összekötő tisztviselők cseréjét, amennyiben ez az együttműködés kiegészíti az ügynökség munkáját.

A tagállamok tartózkodnak minden olyan tevékenységtől, amely veszélyeztetheti az ügynökség működését vagy céljainak megvalósítását.

A tagállamok tájékoztatják az ügynökséget az első albekezdésben említett operatív együttműködésről.

2005. június 23., csütörtök

(4) A tagállamok biztosítják a határellenőrzés előírásaira és az alapvető jogokra vonatkozó képzést. Ebben a tekintetben figyelembe kell venni az ügynökség által létrehozott és továbbfejlesztett közös képzési követelményeket.

17. cikk

Közös ellenőrzések

(1) Azok a tagállamok, amelyek a 20. cikket a közös szárazföldi határaikra nem alkalmazzák, a közös határaikon olyan közös ellenőrzést végezhetnek az említett cikk alkalmazása kezdetének napjáig, amely esetében egy személy csak egy alkalommal állítható meg határforgalom-ellenőrzés céljából, a tagállamok 6–13. cikkéből származó egyéni kötelezettségének sérelme nélkül.

E célból a tagállamok kétoldalú megállapodásokat köthetnek.

(2) A tagállamok értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésnek megfelelően kötött bármely megállapodásról.

IV. fejezet

A határforgalom-ellenőrzésekre vonatkozó különleges szabályok

18. cikk

A különböző határátkelőhely-típusokra és a külső határok átlépéséhez használt különböző közlekedési eszközökre vonatkozó különleges szabályok

A VI. mellékletben megállapított különleges szabályok a különböző határátkelőhely-típusokon végrehajtott ellenőrzésekre és a határátkelőhelyek átlépéséhez használt különböző közlekedési eszközökre vonatkozó ellenőrzésekre alkalmazandóak.

Ezek a különleges szabályok az 5. és a 7–13. cikktől eltérő rendelkezéseket tartalmazhatnak.

19. cikk

A személyek egyes kategóriáinak ellenőrzésére vonatkozó különleges szabályok

(1) A VII. mellékletben megállapított különleges szabályok a személyek következő kategóriáira vonatkozó ellenőrzésekre alkalmazandóak:

- a) államfők és küldöttségük tagjai;
- b) pilóták és légiszemélyzet;
- c) tengerészek;
- d) diplomata-, hivatali vagy szolgálati útlevéllel rendelkezők és nemzetközi szervezetek tagjai;
- e) határ menti ingázók;
- f) kiskorúak.

Ezek a különleges szabályok az 5. és a 7–13. cikktől eltérő rendelkezéseket tartalmazhatnak.

(2) A tagállamok – a 34. cikkel összhangban – megküldik a Bizottságnak a diplomáciai vagy konzuli képviseltekhez akkreditált személyek és családtagjaik számára a tagállamok külügyminisztériumai által kiállított igazolványok mintáit.

2005. június 23., csütörtök

III. CÍM
BELSŐ HATÁROK

I. fejezet

A határellenőrzés megszüntetése a belső határokon

20. cikk

A belső határok átlépése

A belső határokat bármely ponton át lehet lépni anélkül, hogy személyellenőrzésre kerülne sor, függetlenül az adott személy állampolgárságától.

21. cikk

Ellenőrzések a tagállamok területén

A határellenőrzés megszüntetése a belső határokon nem érinti a következőket:

- a) az egyes tagállamok illetékes hatóságai által a nemzeti jog alapján gyakorolt rendőrségi hatáskör, amennyiben az ilyen hatáskör gyakorlása nem a határforgalom-ellenőrzéssel azonos tartalmú; ez a határ menti területeken is érvényes. Az első mondat alkalmazásában a rendőrségi hatáskör gyakorlása különösen akkor nem minősül a határforgalom-ellenőrzéssel azonos tartalmúnak, ha a rendőri intézkedések:
 - i. célja nem a határellenőrzés;
 - ii. a közrendet érintő esetleges veszélyekkel kapcsolatos általános rendőrségi információk és tapasztalatok alapulnak, és különösen a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányulnak;
 - iii. előkészítésének és végrehajtásának módja egyértelműen eltér a külső határokon történő rendszeres személyellenőrzésektől;
 - iv. végrehajtására szűrőpróbaszerűen kerül sor;
- b) az egyes tagállamok jogszabályai alapján az illetékes hatóságok által, a kikötői vagy repülőtéri hatóságok, illetve fuvarozók által a kikötőkben és a repülőtereken elvégzett biztonsági személyellenőrzések, feltéve, hogy az említett ellenőrzések az érintett tagállam területén belül utazó személyekre is vonatkoznak;
- c) a tagállamok számára biztosított az a lehetőség, hogy jogszabályban írják elő az iratok és okmányok birtoklására vagy magánál tartására vonatkozó kötelezettséget;
- d) a Schengeni Egyezmény 22. cikkének rendelkezései szerint harmadik országbeli állampolgárok azon kötelezettsége, hogy bejelentkezzenek, amikor egy adott tagállam területére lépnek.

22. cikk

A forgalom akadályainak megszüntetése a belső határok közötti határátkelőhelyein

A tagállamok megszüntetik a belső határokon a közötti határátkelőhelyeken zajló folyamatos forgalom valamilyen akadályát, különösen a nem kizárólag a közötti közlekedésbiztonság miatt elrendelt sebességkorlátozásokat.

Ugyanakkor a tagállamoknak készen kell állniuk az ellenőrzéshez szükséges feltételek biztosítására a határellenőrzés visszaállítása esetére.

2005. június 23., csütörtök

II. fejezet

A határellenőrzés ideiglenes visszaállítása a belső határokon

23. cikk

A határellenőrzés ideiglenes visszaállítása a belső határokon

(1) A tagállamok a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető komoly veszély esetén legfeljebb 30 napos időtartamra – illetve a komoly veszély várható időtartamára, ha az meghaladja a 30 napos időszakot – visszaállíthatják az ellenőrzést a belső határokon a 24. cikkben vagy – vészhelyzetben – a 25. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően. A belső határokon történő határellenőrzés ideiglenes visszaállításának alkalmazási köre és időtartama nem lépheti túl a komoly veszély elhárításához feltétlenül szükséges mértéket.

(2) Amennyiben a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető veszély az (1) bekezdésben meghatározott időtartamon túl is fennáll, az adott tagállam az (1) bekezdésben említettekkel megegyező okok alapján, valamint bármilyen új elem figyelembevételével legfeljebb 30 napos, megújítható időtartamra meghosszabbíthatja a határellenőrzést a 26. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

24. cikk

Az előrelátható események esetén követendő eljárás

(1) Amennyiben egy tagállam a 23. cikk (1) bekezdése szerint a belső határokon történő határellenőrzés visszaállítását tervezi, erről haladéktalanul értesíti a többi tagállamot a Tanács keretében és a Bizottságot, és – amint rendelkezésre állnak – a következő információkat bocsátja rendelkezésre:

- a) a határellenőrzés tervezett visszaállításának okai, részletesen kifejtve azokat az eseményeket, amelyek komoly veszélyt jelentenek a közrendre vagy a belső biztonságra;
- b) a határellenőrzés tervezett visszaállításának alkalmazási köre, meghatározva a határellenőrzés tervezett visszaállításának helyét;
- c) a megnyitott átkelőhelyek neve;
- d) a határellenőrzés tervezett visszaállításának időpontja és időtartama;
- e) adott esetben a többi tagállam által meghozandó intézkedések.

(2) Az érintett tagállam értesítését követően, valamint a (3) bekezdésben előírt konzultációra tekintettel a Bizottság – a Szerződés 64. cikke (1) bekezdésének sérelme nélkül – véleményt nyilváníthat.

(3) Az (1) bekezdésben említett információkról, valamint a Bizottság által a (2) bekezdéssel összhangban nyilvánított véleményről a határellenőrzés visszaállítását tervező tagállam a többi tagállammal és a Bizottsággal konzultációt folytat, amelynek célja, hogy – amennyiben szükséges – megszervezzék a tagállamok közötti kölcsönös együttműködést, valamint hogy megvizsgálják, hogy az intézkedések arányban állnak-e a belső határokon történő ellenőrzés visszaállítására okot adó eseménnyel, és felmérjék a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető veszélyeket.

(4) A (3) bekezdésben említett konzultációra legalább tizenöt nappal a határellenőrzés visszaállításának tervezett időpontja előtt kerül sor.

25. cikk

Azonnali intézkedést igénylő esetekben követendő eljárás

(1) Amennyiben egy tagállam közrendje vagy belső biztonsága szempontjából azonnali intézkedésre van szükség, az érintett tagállam kivételesen és haladéktalanul visszaállíthatja a határellenőrzést a belső határokon.

(2) A határellenőrzést belső határain az (1) bekezdés értelmében visszaállító tagállam erről haladéktalanul értesíti a többi tagállamot és a Bizottságot, és rendelkezésre bocsátja a 24. cikk (1) bekezdésében említett információkat, valamint megadja ezen eljárás alkalmazásának indokait.

2005. június 23., csütörtök

26. cikk

A belső határokon a határellenőrzés meghosszabbítása esetén követendő eljárás

- (1) A tagállamok a belső határokon történő határellenőrzést kizárólag a 23. cikk (2) bekezdésének rendelkezései szerint hosszabbíthatják meg, azt követően, hogy értesítették a többi tagállamot és a Bizottságot.
- (2) A határellenőrzés meghosszabbítását tervező tagállam a többi tagállam és a Bizottság rendelkezésére bocsátja a belső határokon történő határellenőrzés meghosszabbításának okával kapcsolatos valamennyi fontos információt. A 24. cikk (2) bekezdésének rendelkezéseit alkalmazni kell.

27. cikk

Az Európai Parlament tájékoztatása

Az érintett tagállam vagy adott esetben a Tanács a lehető leghamarabb tájékoztatja az Európai Parlamentet a 24., 25. és 26. cikk szerint hozott intézkedésekről. Amennyiben egy tagállam a 26. cikk értelmében egymást követően harmadszor rendel el meghosszabbítást, az érintett tagállam – kérelemre – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek a belső határokon történő határellenőrzés szükségességéről.

28. cikk

A belső határokon történő határellenőrzés visszaállítása esetén alkalmazandó rendelkezések

Amennyiben a belső határokon a határellenőrzés visszaállítására kerül sor, a II. cím vonatkozó rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell.

29. cikk

Jelentés a belső határokon történő határellenőrzés visszaállításáról

Az a tagállam, amely a 20. cikk szerint visszaállította a határellenőrzést a belső határokon, megerősíti, hogy mely napon szünteti meg az ellenőrzéseket, valamint ugyanakkor vagy röviddel azt követően jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a belső határokon történő határellenőrzés visszaállításáról, különösen hangsúlyozva az ellenőrzések végrehajtását és a határellenőrzés visszaállításának hatékonyságát.

30. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása

A belső határokon történő határellenőrzés visszaállítására vonatkozó döntést átlátható módon kell meghozni és erről a nyilvánosságot teljes mértékben tájékoztatni kell, kivéve, ha nyomós biztonsági indokok támasztják alá az ezzel ellentétes cselekvést.

31. cikk

Titoktartási szabályok

Az érintett tagállam kérésére a többi tagállam, az Európai Parlament és a Bizottság tiszteletben tartja a határellenőrzés visszaállításával és meghosszabbításával kapcsolatban szolgáltatott információ, valamint a 29. cikk szerint elkészített jelentés bizalmas jellegét.

IV. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

32. cikk

A mellékletek módosításai

A III., IV. és VIII. melléklet a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően módosítható.

2005. június 23., csütörtök

33. cikk

A bizottság eljárása

- (1) A Bizottság munkáját egy bizottság (a továbbiakban: a bizottság) segíti.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel annak 8. cikke rendelkezéseire, és feltéve, hogy az ezzel az eljárással összhangban elfogadott végrehajtási intézkedések nem módosítják e rendelet alapvető rendelkezéseit.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikke (6) bekezdésében megállapított határidő három hónap.

- (3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.
- (4) A már elfogadott végrehajtási intézkedések sérelme nélkül, az e rendeletben megállapított technikai szabályok és határozatok a (2) bekezdésben említett eljárással összhangban történő elfogadására vonatkozó rendelkezéseknek az alkalmazását az e rendelet hatálybalépésének időpontját követő négy évre fel kell függeszteni. Az Európai Parlament és a Tanács – a Bizottság javaslatára – a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárással összhangban megújíthatja az érintett rendelkezéseket, és ebből a célból a négyéves időszak lejárta előtt felülvizsgálhatja azokat.

34. cikk

Értesítések

- (1) A tagállamok értesítik a Bizottságot:
- a tartózkodási engedélyek listájáról,
 - a határátkelőhelyek listájáról;
 - a nemzeti hatóságok által évente meghatározott, a külső határok átlépéséhez szükséges referenciaösszegekről;
 - a határellenőrzésért felelős nemzeti szolgálatok listájáról;
 - külgyminisztériumok által kiállított igazolványok mintáiról.
- (2) A Bizottság az (1) bekezdésnek megfelelően megküldött információkat az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában történő közzététel révén vagy bármely más megfelelő módon hozzáférhetővé teszi a tagállamok és a nyilvánosság számára.

35. cikk

Kishatárforgalom

Ez a rendelet nem érinti a kishatárforgalomra vonatkozó közösségi szabályokat és a kishatárforgalomra vonatkozó, hatályos kétoldalú megállapodásokat.

36. cikk

Ceuta és Melilla

E rendelet rendelkezései nem érintik a Ceuta és Melilla városára vonatkozó különleges szabályokat, a Spanyol Királyságnak az 1985. június 14-én, Schengenben kötött megállapodás végrehajtásáról szóló egyezményhez történő csatlakozási megállapodásának záróokmányában foglalt, a Spanyol Királyságnak a Ceuta és Melilla városáról szóló nyilatkozatában ⁽¹⁾ meghatározottak szerint.

(¹) HL L 239., 2000.9.22., 73. o.

2005. június 23., csütörtök

37. cikk

A tagállamok által közölt információk

A tagállamok ... (*)-ig értesítik a Bizottságot a 21. cikk c) és d) pontjával kapcsolatos nemzeti rendelkezésekről, a 4. cikk (3) bekezdésében említett szankciókról és a 17. cikk (1) bekezdésével összhangban megkötött kétoldalú megállapodásokról. E rendelkezések későbbi módosításait öt munkanapon belül kell bejelenteni.

A tagállamok által közölt információkat az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában teszik közzé.

38. cikk

A III. cím alkalmazásáról szóló jelentés

A Bizottság ... (**)-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a III. cím alkalmazásáról.

A Bizottság külön figyelmet fordít a belső határokon történő határellenőrzés visszaállításából származó nehézségekre. Amennyiben szükséges, az ilyen nehézségek megoldására irányuló javaslatokat nyújt be.

39. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) Az 1985. június 14-én Schengenben kötött megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 2–8. cikke ... (***)-tól/-től hatályát veszti.

(2) Az (1) bekezdésben említett időponttól kezdve ugyancsak hatályukat veszítik a következők:

- a) a Közös Kézikönyv a mellékletekkel együtt;
- b) a Schengeni Végrehajtó Bizottság 1994. április 26-i (SCH/Com-ex (94)1, 2. jav.), 1994. december 22-i (SCH/Com-ex (94)17, 4. jav.) és 1995. december 20-i (SCH/Com-ex (95) 20, 2. jav.) határozata;
- c) a Közös Konzuli Utasítás VII. melléklete;
- d) a határellenőrzés és a határőrizet végrehajtására vonatkozó egyes részletes rendelkezések és gyakorlati eljárások végrehajtási hatásköreinek a Tanács részére történő fenntartásáról szóló, 2001. április 24-i 790/2001/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾;
- e) a külső határátkelőhelyeken elhelyezett táblákon feltüntetendő jelzések minimumának megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 2004/581/EK tanácsi határozat⁽²⁾;
- f) a Tanács 2004/574/EK határozata a Közös Kézikönyv módosításáról⁽³⁾;
- g) a tagállamok illetékes hatóságaira vonatkozó, a tagállamok külső határainak harmadik országbeli állampolgárok által történő átlépésekor az úti okmányok rendszeres bélyegzésének követelményéről, valamint a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló Schengeni Egyezmény és a Közös Kézikönyv rendelkezéseinek e célból történő módosításáról szóló, 2004. december 13-i 2133/2004/EK tanácsi rendelet⁽⁴⁾.

(3) A törölt cikkekre és a hatályon kívül helyezett jogi eszközökre történő hivatkozásokat e rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni.

(*) E rendelet hatálybalépését követően tíz munkanappal.

(**) E rendelet hatálybalépését követő 3 évvel.

(***) E rendelet hatálybalépésének időpontja.

(1) HL L 116., 2001.9.26., 5. o. A 2004/927/EK határozattal (HL L 396., 2004.12.31., 45. o.) módosított rendelet.

(2) HL L 261., 2004.8.6., 119. o.

(3) HL L 261., 2004.8.6., 36. o.

(4) HL L 369., 2004.12.16., 5. o.

2005. június 23., csütörtök

40. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet(*) lép hatályba. A 34. cikk azonban az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban, az Európai Közösséget létrehozó szerződésnek megfelelően.

Kelt ...-ban/-ben, ...-án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

(*) Az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hat hónappal.

I. MELLÉKLET

A BEUTAZÁSI FELTÉTELEK TELJESÍTÉSÉT IGAZOLÓ OKMÁNYOK

Az 5. cikk (2) bekezdésében említett igazoló okmányok többek között a következők lehetnek:

- a) üzleti út esetén:
- i. egy cég vagy hatóság meghívója üzleti, szakmai vagy szolgálati célú megbeszélésre, konferenciára vagy rendezvényre;
 - ii. egyéb okmányok, amelyekből egyértelműen megállapítható az üzleti, szakmai vagy szolgálati kapcsolat;
 - iii. vásárokra és kongresszusokra szóló belépőjegyek, amennyiben ilyen részvételre sor kerül;
- b) tanulmányi vagy egyéb képzési célú utak esetén:
- i. oktatási intézménytől származó igazolás elméleti vagy gyakorlati képzésre és továbbképzésre való beiratkozásról;
 - ii. diákigazolvány vagy a látogatott kurzusokról szóló igazolás;
- c) turisztikai vagy magáncélú utazás esetén:
- i. a szálláshellyel kapcsolatos igazoló okmányok:
 - a meghívó személy meghívója vendégként tartózkodás esetén,
 - szálláshelyet biztosító intézménytől származó igazolás, vagy
 - bármely egyéb, a tervezett szállást megnevező megfelelő dokumentum;
 - ii. az útvonallal kapcsolatos igazoló okmányok:
szervezett utazás lefoglalásának igazolása, illetve bármely egyéb, a tervezett útitervet megnevező megfelelő dokumentum;
 - iii. a visszatéréssel kapcsolatos igazoló dokumentumok:
menettértil vagy körutazásra érvényes jegy;
- d) politikai, tudományos, kulturális, sport- vagy vallási rendezvények céljából, vagy egyéb okokból történő utazás esetén:
- meghívók, belépőjegyek, jelentkezési lapok vagy programfüzetek, lehetőség szerint a meghívó szervezet nevének és a tartózkodás időtartamának feltüntetésével, illetve bármely egyéb, a látogatás célját megnevező dokumentum.